

Teszt

Olykor meglepő módon fogadják támad egy-egy írásnak. Például néhány, a város útjain fölöslegesen éktelenkedő árok, gödör esetében. Megirtuk: a Vörösmarty utca torkolatát árok szeli keresztül — eltüntették, csakúgy, mint a Maros utcát keresztvező árkokat. Eleinte örömmel szemléli az ember ezeket a gyors változásokat, hiszen írása mégiscsak elérte célját. Hogy cserében nem túl sok keresztvizet hagynak rajta az érintettek? — ezt majdcsak tisztázza valahogy az ember a túlvilág illetékes hatóságaival.

Mint naivan gügyögő gyermeknek, örömet szereznek e változások: lám, mégiscsak el lehet tüntetni a város „árkádiát” jellegzetességeit. Am örülni csak addig lehet, amíg véletlenül nem téved az ember három utcával odébb. Jé, itt is, no meg amott is árok és gödör. Sőt, mintha egy hónappal ezelőtt is ott lett volna már. Hogy hol? — ezt juszti sem árurom el, azt sem, hogy ki hagyta maga után. Egyszerűen a próba kedvéért, amolyan tesztként. Mert kíváncsi vagyok, ha nem írjuk meg, ha hagyjuk a maguk természetes útján haladni az eseményeket, mikor tűnnek el ezek az árkok, gödrök is, vajon mikor borul rájuk a múlt — és az aszfalt — jótékony fátyla?

Sz. I.

Olaj

Épünk csütörtöki számában „Az ÁFOR rossz vicce” című írásunkban szóvá tettük a tüzelőolaj-ellátás zavarait. Cikkünk nyomán Mikya Pál, az ÁFOR szolnoki tájegységének osztályvezetője személyesen közölte: „Az olajhiányt szervezetelemiség okozta. Az ország más városaiban korlátlanul van olaj, s volt az elmúlt időszakban is. Szegeden sem a készletek hiánya miatt keletkezett baj, hanem mert „június 20-tól a kereslet váratlanul megnőtt, s ez készületlenül érte a kirendeltséget. A töltőállomások a reggeli órákban kiürültek, feltöltésük Kistelekről csak később történt”. Mikya Pál tagadta, hogy a szegedi városi tanács illetékes dolgozói többször, időben jelezték volna a tüzelőolaj-akció „nehéz helyzetét”, majd azt ígérte, hogy az elkövetkezőekben garanciát vállalnak az olajellátás hibátlanosságáért.

Miközben helyet adunk az ÁFOR válaszában, nem tagadhatjuk el: személyesen meggyőződünk a városi tanács illetékesek eljéréséről. A kereskedelmi osztály vezetője június 22-én sürgető levelet írt Szolnokra, de nem történt gyors intézkedés... Egyébként is furcsának tartjuk a magyarázatot: hogy lehetséges az, hogy a kirendeltséget „váratlanul érte az igények nagy méretű növekedése”? Hisz tudunkkal az ÁFOR kezdeményezte, hirdette az akciót, neki lenne újdonság, amit elérni szeretett volna?

M. I.

Százharmincezer dolgozat

Befejeződtek az egyetemi, főiskolai írásbeli felvételi vizsgák

Szombaton országsszerte befejeződött az egyetemi, főiskolai felvételi vizsgák első szakasza: a nappali, esti és levelező tagozatokra pályázó csaknem 64 ezer jelölt írt meg június 25-e és 30-a között felvételi dolgozatát, illetve választott a tesztkérdésekre — jórészt központi tétel alapján. Általában két tárgyból — ritkábban háromból — írásbeliztek, s az így elkészült több mint 130 ezer dolgozatot máris folyamatosan értékelik — szövegesen és érdemjeggyel is.

Azokat a pályázókat, akik két tárgyból is elégtelen dolgozatot írtak — vagyis az írásbelin nulla pontot értek el, nem bocsátják szóbeli vizsgára. Akik kivételes indok — betegség, hivatalos külföldi tartózkodás és hasonlók — miatt nem tudtak a kijelölt időpontban megjelenni az írásbeli felvételi vizsgán, s ezt igazolni tudják, még a felvételi bizottságok ülése előtt kér-

hetik az intézmény vezetőjétől a vizsgának a pótvizsga időpontjára való elhalasztását, amelynek dátumát intézményenként jelölik ki. A sikeres írásbelizők néhány napon belül megkezdhetik a „második forduló” a szóbeliztető felvételi bizottságok előtt. A felvételi vizsgákat valamennyi tagozaton várhatóan július közepéig, de legkésőbb 31-ig befejezik.

A pályázók szóbeli felvételi vizsgáját követően valamennyi felsőoktatási intézményénél összeülnek a kari felvételi bizottságok, és végleges határozatot hoznak a felvételtől, illetve az elutasításról. Ezt követően néhány napon belül írásban kapják meg a pályázók a felvételi bizottságok döntéseit. A felvételi bizottságok július végén, augusztus elején értesítik határozatukról a jelentkezőket. Az elutasítottakkal közlik a vizsgán elért pontszámot, a döntés okát és a fellebbezés lehetőségét is.

Felhívás!

A Hazafias Népfőnt petőfitelepi szervezete kéri azokat a személyeket, akik Görög Jánosné szervezőnél jelentkeztek Dominicára, Harkány és Gyopáros fürdőre induló társasutazásra, jelenjenek meg, a Hazafias Népfőnt helyiségében, (Csap u. 62.), 1973. július 2-án (hétfőn) 17 és 19 óra között.

Jubileumi kórus-hangverseny

Idén ünnepli fennállásának 65. évfordulóját a Szakszervezetek Szegedi Általános Munkáskórusa. A különböző szakmák zenét kedvelő munkásaiból 1908-ban alakult Dalegylet Szegeden, s a kórus a Tanácsköztársaság idején produkálta első eredményeit.

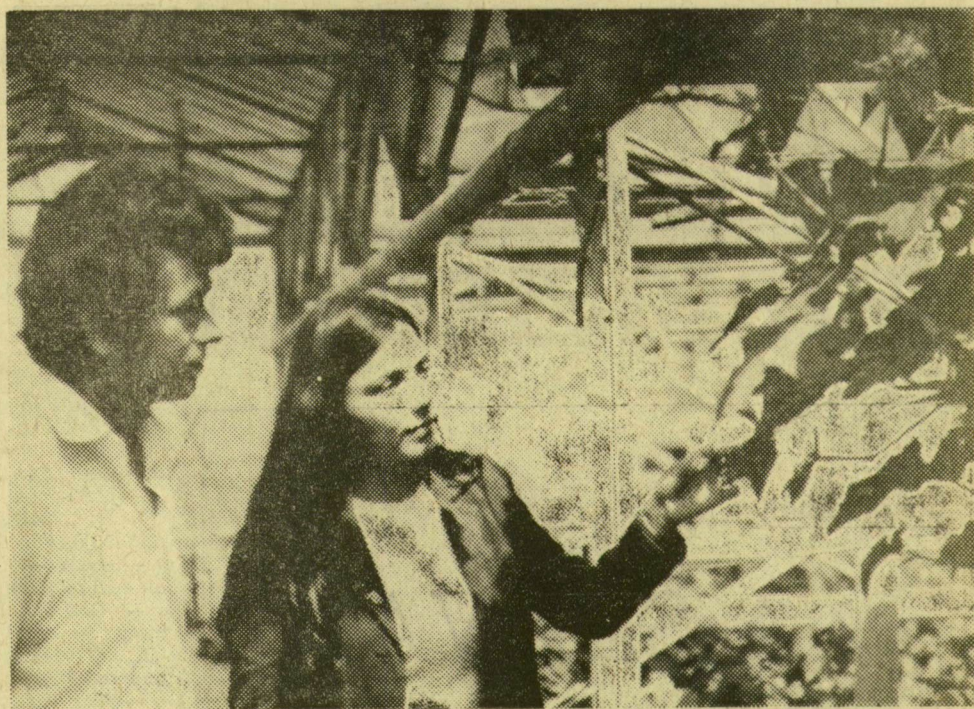
Dél-Magyarország egyetlen, szervezett munkásokból álló énekkaraként, mint a Magyarországi Munkás Dalegyletek Szövetségének tagja, már munkás-dalos találkozókon is részt vett. Az addigi férfikórus 1928-ban szerveződött vegyeskarrá, eszténként a Hétvezér utcai munkásokban próbáltak — 1942-ig, amikor a rendőrség lezárta az épületet. A kórus fejlődése igazán csak a felszabadulás óta egyenletes színvonalú, töretlen. A hatvanas évektől gyakran szerepelnek művészeti szemléken, ünnepségeken, évfordulókon, fesztiválokon. A Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsának égisze alatt a Juhász Gyula Művelődési Központban dolgoznak: itt tartják a próbákat, rendszeres klubesteket. Dr. Mihálka György és Fekete Éva karnagyok vezetésével gyakran szerepelnek a rádióban, az ország különböző városaiban. Megalakulásának félszázados jubileumán miniszteri dicséretet kapott a kórus, s háromszor nyerte el a Kiváló Együttes címet. Az országos minősítő versenyeken 1964-ben a női és a vegyeskar ezüst, 1966-ban és 1968-ban a vegyeskar aranykoszorús fokozatot ért el, 1972-ben pedig fesztiválkórus minősítést kapott.

A Szakszervezetek Szegedi Általános Munkáskórusa ünnepi hangversennyel emlékezik meg fennállásának 65. évfordulójáról ma, vasárnap délelőtt 10 órai kezdettel a Tisza-szálló nagytermében. A koncert érdekessége, hogy a közelmúltban Bulgáriában járt szegedi kórus látogatását viszonzozva itt lesz a perniki Lenin Öntőművek énekkara is, Donka Bozadzseva vezetésével. A szegedi együttes számait dr. Mihálka György és Fekete Éva dirigálja, zongorán kísér Fekete Éva és Kerek Ferenc. A koncert bevezetéseként Turai Zoltán, a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsának titkára tart ünnepi megemlékezést.

Jugoszláviába utazók egészségügyi ellátása

A magyar és a jugoszláv társadalombiztosítási központi szervek között létrejött megállapodás szerint a Jugoszláviába utazó magyar állampolgárok utlevélbe július 1-től magyar és szerb-horvát nyelven készült, díjmentes „biztosítási igazolványt” mellékelnek. Ennek alapján az utlevél tulajdonosa, s az utlevélben szereplő családtagok Jugoszláviában sürgős szükség esetén orvosi, szakorvosi ellátást, kórházi ápolást és mentőszállítást vehetnek igénybe díjtalanul, a jugoszláviai tartózkodási hely szerint illetékes körzeti orvos, vagy rendelőintézeti szakorvos által felírt gyógyszer, kötszer, gyógyászati segédeszköz kiváltásánál a jugoszláv biztosítottak részére előírt térítést kell fizetni.

Azok a Jugoszláviába, illetve Jugoszlávián át utazó magyar állampolgárok, akik utlevelük kézhezvételekor a „biztosítási igazolványt” még nem kapták meg, eluta-

Hazulról — haza

Asszonynevét leírni is, megjegyezni is könnyű: Varga Lászlóné. A leánykorit először szótárgoljuk, aztán betűzzük és biztos, ami biztos, megkérem, írja csak le maga. A férje írja, csupa nagybetűvel, nehogy eltévesszem később: ILIEVA PETROVA NEDJALKA. A hosszú névből bent a faluban, és kint a kertészetben csak ennyit tudnak: Nelli, de, hogy milyen Nelli, azt én nem tudom. Bolgár Nelli.

DIPLOMA ÉS FELESÉG
Negyedik éve röskei menyecske Varga Lászlóné. Gondolom, most kérdezi a férjét, mi is az a menyecske. Bár sokkal jobban beszéli nyelvünket, mint ahogy maga hiszi, tolmácsi ranggal gyakran ruházza föl élete párját.

— Kicsit nehéz nekem magyarul beszélni.
— Otthon hogyan beszélnek?
— Bolgárul.
— Milyenek a röskeiek?
— Nagyon kedvesek.
— A falu?
— Itt lenni jó. Itthon vagyunk.

— És a munka?
— Az is. Mi választottuk.
— Hogyan szánja rá magát valaki Popovóban, hogy eljön Röszkére kertésznek?
— Nem is volt nehéz.

Amikor szóba került, hogy a kertészek közül Varga László a kertészet őshazájában, Bulgáriában szerezhet diplomát, azonnal nyújtotta

a kezét. Az előző turnusbeliek egy évig tanulhatták indulás előtt a nyelvet, ők „kísérletképpen” csak öt hétig botladoztak idegen hangzások között itthon, egy hónapig Szófiában, és máris nyitlak az egyetem kapui.

— Első év végére utolértük a többieket.
Addig-addig tanulták, hogyan kell ültetni az uborkát, paprikát, meg a padlizsánt — a vége az lett, hogy államvizsga után egy nappal megkötötték a házasság is.

A magyar fiú és a bolgár lány szerelemmel és hivatalos kötelékkel összefűzve jött hazulról haza. Itthon aztán hamar kiderült, legnagyobb szükség Röszkén lenne rájuk.

A VÁLASZTOTT HAZA
Ha kérdezem, bánja-e, hogy eljött, özszenevet a férjével.

— Nagyon jó itt.
— Lakás?
— Nagyszerű. Két szoba, konyha, központi fűtés.
— A kertészet?
— Önállóan dolgozhatunk. Mi mást kívánhatnánk?

Ugorjunk amoda haza néhány szóra, és nézzük otthoni szemmel a választott hazát.
— Jártam Pesten, a Balatonon, Pécsen.
— Pest milyen?
— Mindenki tudja, milyen. Nagyon szép.
— Pécs?
— Az is szép.
— A Balaton?

Erre is várom, hogy nagyon szép. Mondja is, de megtoldja:

— De a tenger szebb!
Hamar átfutja képzeletével az otthoni tájakat.
— Kicsit más. A természet szebb, a magas hegyek, a tenger, az üdülőhelyek.
Vitathatatlan az igazsága. Szülőföldjét dicséri.

— Szeged?
— Szép, de nem nagyon ismerem. Amíg Péter kicsi volt, nem sokszor mehettem. Ezután talán.

Álljunk csak meg Péternél! Ki választotta a nevét? — Ez az anyák joga.

Ismerős név otthon is, itthon is, könnyű volt választani. Milyen nyelven beszélhet Péter?
— Magyarul is, bolgárul is.

Péter hároméves, ennél fogva született nyelvzseni. Meg se kottyán neki, hogy egyik percben így beszél, a másikban úgy.
— Mostanában cifrázza. Én szólok bolgárul, ő beszél magyarul. Az óvodában egész nap csak magyarul hall, azt szokja meg. Nem is bánom.

— Kár lenne, ha felejtene a másikat.
— Biztosan nem felejt, legföljebb tőle tanulóknak meg én is magyarul.

— Kár lenne, ha felejtene a másikat.
— Biztosan nem felejt, legföljebb tőle tanulóknak meg én is magyarul.

NEM FEHÉR HOLLÓ
Az igazi kertész a szakmájának él, Amit a kert parancsol, azt csinálja. Reggel 7-kor kezdenek, de a kert nem lehet bezárni, mint a patikát, amíg munka van, tenni kell. Érik a paradicsom? Szedni kell. Amíg világos van, szedik, utána osztályozzák, csomagolják. Megesett már, hogy tizig dolgoztak este.

— Kapcsolat a falubéliekkel?
— Még nem nagyon értünk rá.
— Barátok, barátnók?
Most derül ki, nem fehér holló a Varga házaspár. A 60. évfolyamukon négy magyar fiú tanult, közülük három a diploma mellé feleséget is hozott. És itt vannak a többiek is a megyében, Szentesen és Tiszaszigeten. Velük szótkat találkozni. Hol itt, hol ott. Van miről beszélgetni. Pályakezdők mind, pár éves tapasztalat vizsgáztatja a kint szerzett oklevelet. Szó szót követve mindig kiderül, melyikük próbálkozott valamilyen újdonsággal. Vargáék mivel hozakodhatnak elő?

— A jó kertész nincs megtöltve csupa újdonsággal. Itt eddig földbe vetették az uborka magját. Mi szalma-bálába vetjük.

— Az eredmény?
— Minden négyzetméterről 30 kiló uborkát várhatunk.
— Más?
— A mi vidékünkön csak bolgár-kertészek kezéből ismerik a padlizsánt. Ne tagadjuk meg a szakmát, félholdat vetettünk belőle, hát ha beválik.

Jó lenne beszagolni egyszer Vargáék konyhájába. Otthoni főznek az asszony kívánsága szerint, vagy itthonit, a magyar gyomorba valók közül?
— Ezt is, azt is.

Eppen nem látszik, hogy udvariasságból dicsérnék egymás étkeit: a joghurtot, uborkát, egybesült barányt, paprikácsirkét és a süslevelet.

A kicsi Péternek később kell majd megtanulnia, melyik származott ide anyai ágon, és melyik készült hazai guszthus szerint. És Péter, ha felnő, biztosan azt mondja, nagyon szép Bulgária — évenként már most odajár —, nagyon szép Pest is, Pécs is, a Balaton is, Szeged is nagyon szép, de a szülőfalu a legszebb. Az pedig Rösze, Horváth Dezső

Orvosok kitüntetése

Tegnap Budapesten átadták a „Kiváló orvos”, „Erdemes orvos”, a „Kiváló gyógyszerész” és „Erdemes gyógyszerész” kitüntéseket. A Csongrád megyeiek közül „Erdemes orvos” kitüntetést kapott dr. Keresztes Nagy Franciska deszki osztályvezető főorvos és dr. Kovács József szegedi egyetemi adjunktus.

Horváth Dezső